

Tedy trochu s přivřením oka – Alibaba, Acoustix a Antonín Sova. Trojice zajímavých projektů, zcela samostatných a svébytných, ale takto sestaveny se zajímavě doplňují. Plzeňský **Acoustix** jsem viděl i na Folkové růži v Jindřichově Hradci a přesvědčil mě svým zaujetím pro muziku, které je patrné i z CD

Acrosstix

. Skupina se pouští jak do vlastních skladeb, tak i do úprav skladeb klasických. Pokaždé jim ale dodá vlastní tvář a nádech osobitosti, vzniklé právě interpretací. Hlavní slovo má mandolína Petra Vrobela. Další významnou postavou skupiny je kytarista a autor Jiří Kříž, nepřevzaté skladby jsou vesměs právě od

[Double penetration](#)
[pornmobile](#)

něj. A nesmím zapomenout na basistu Jiřího Seiferta. Na CD najdeme zajímavé bluegrassově laděné verze

Montiho Čardáše

nebo Bachova

Preludia C moll

, autorské experimenty Jiřího Kříže (

V zajetí

) či aranžérské exhibice Petra Vrobela (

Small Fairy, Big Fairy

nebo

Vrobology

), ale také prosté klidné písničky (

První noc

). Deska takto osciluje mezi exhibicemi (v dobrém slova smyslu) a prostými písničkami. Může působit trochu nesourodě, ale ukazuje šíři hudebních zájmů skupiny. Faktem ale asi je, že pokud si posluchač oblíbí jednu tvář kapely, bude na CD tu druhou asi přeskakovat – tak široké je rozpětí Acoustixu. Rozhodně je ale ukázkou inspirativního přístupu k hudbě.

Aby mi ta „áčka“ sedla v názvu, trochu jsem si vypomohl. Antonín Sova je básník, jehož 13 básní zhudebnili **Jiří Bílý** a **Michal Röhrich** na CD ***Až bude po boji***. Jiří Bílý napsal melodie, společně pak aranžovali a nahráli, zejména na kytary. Muziku plně podřídili veršům, nevytvořili ale melodrama či literárně hudební pásma, ale svébytné písně s poetickými texty. Hudba volně plyne a básně jsou zpívány, celek trochu připomíná renesanční muzicírování, ale velmi příjemně přibližuje poezii básníka Antonína Sovy. Bez znalosti souvislostí by nám ale mohla trochu vadit jistá monotónnost desky, stále stejné postupy při zhudebňování, včetně mnohdy dlouhých a zbytečných instrumentálních úvodů (jasně, mají navodit atmosféru, jenže ji navozují stále stejným způsobem). Trošku uspává, ale pokud si CD pustíme s cílem poslechu básní, bude to příjemné poslouchání.

A třetím „áčkem“ je skupina **Alibaba** a její album ***Vracím se domů***. Přináší zajímavou syntézu folk-rocku a pop-rocku, s občasnými výlety k prostému akustickému folku. V textech je místy spiritualistický temná (

Když

byl stvořen Adam, Magdaléna, Povídá mi brácha

), místy syrově popisná (

Řeky plný whisky

), trochu ironie či nadhledu taky najdeme (

Paříž

). Nezbytné je, aby písnička o měsíci byla bluesově laděná (

Měsíc se vydal na špacír,

další je také

Blues o zvykání

), najdeme i minimalistické popěvky (

Olomouc

) nebo přehledně vystavěné balady (

Vlání koňských hřív

). Někdy trochu „spadne řemen“ a výsledek je rozpačitý (

Až mi všichni svatí

). Nechybí ani „skororyvolovka“ (

Září

). V každém případě je ale znát, že Jirka Krbeček a Miroslav Vepřek mají hudební názor a nechávají se inspirovat tím, co a jak se v jejich oblíbených žánrech hraje či hrálo. A Jarmila Vepřková písničky oživuje svým civilním, přesto však jistým a osobitým zpěvem. Deska je to prostá, nevyumělkovaná, dovedu si představit, že skupina takto zní i na koncertě a při tomto pojetí se toho moc zkazit nedá. Dokonce ani počet 15 skladeb na desce nenudí, tak mnoho výrazových poloh Alibaba má.{desky 1481}